

Internationaler Comic Salon Erlangen 15.-18.6.2006

Outi Vanamo

Erlangen on sympaattinen pikkukaupunki Nürnbergin vieressä. Kaupungista löytyy paljon kauniita keskiaikaisia rakennuksia ja kesäisin yllättäen myös sarjakuva-festivaali. Tämä Saksan suurin sarjakuva-alan tapahtuma on huomattavasti pienempi kuin Angoulêmen vastaava mutta suurempi kuin uskoisi. Näytteilleasettajia oli tänä vuonna yli 100.

Paikan päällä sai hyvän kuvan saksankielisen sarjakuvan koko kirjosta. Manga-aalto on vyörynyt tännekin – Saksassa tosin alle ei jäänyt mitään ihmeellistä, onhan uuden saksalaisen sarjakuvan his-

toria lyhyt ja vähäverinen. Aiemmin Saksassa jyräsivät lähinnä amerikkalaiset supersankarit, mutta nyt manga on ehdoton kuningas. Mainstream-pulpin lisäksi julkaistaan jo myös kiinnostavampaa ”vaihtoehtomangaa”. Erään itseään asiantuntijaksi nimittävän henkilön mukaan saksaksi julkaistaan vuodessa noin 900 manga-albumia. Varsinkin shojo-mangan suosio on kovassa kasvussa. Monet ammattilaiset esittivät arveluja alan ylikuumenemisesta juuri kovan julkaisutahdin takia. Erlangenissa mangaan törmäsi kaikkialla, paikalla oli valtava määrä värikkäästi manga- ja animehahmoiksi pukeutuneita nuoria.

Pääkustantajina Saksassa heiluvat

Carlsen, Panini, Tokyopop ja Ehapa/Egmont. Joukosta löytyy myös useita virkistäviä eurooppalaisen ja amerikkalaisen laatusarjakuvan kustantajia jotka ovat ottaneet talliinsa myös nuoren polven saksalaisia artisteja. Valikoimaa siis löytyy.

Ohjelmaa festareilla oli todella runsaasti, ja moneen makuun: Haastatteluja, työpajoja, kilpailuja, elokuvia, bileitä. Ulkomaisia vieraita oli suhteellisen vähän, tapahtuman päävieras oli salapoliisi Conanin luoja Gosho Aoyama Japanista. Manga-aiheisia paneelikeskusteluja oli useita, eivätkä kaikki olleet edes tylsiä. Spektakkelinomaisimman näyn tarjosi ”Manga made in Germany”-haas-

tattelusessio jossa saksalaiset uuden aallon manga-artistit Judith Park, Fahr Sindram, Nina Werner, Gina Wetzel ja Ying Zhou-Cheng kertoivat tekemisistään. Kaikki olivat järjestömän nuoria, kauniita ja naispuoleisia. Useimmat olivat vielä pukeutuneet fantastiseen ja/tai Gothic Lolita-tyyliin. Suosikkini oli neiti Parkin Havaji-look. Ying Zhou-Chengin japanilaiseen tietokonepeliin perustuva sci-fi-beibiasu vei kuitenkin kaikkien huomion.

Mutta asiaan: Useimmat näistä artisteista pääsivät julkaisusopimukseen kiinni suurkustantamoiden mangakyvynetsintäkilpailujen kautta. Noin 50 prosenttia mangan lukijoista on Saksassa naisia joten ei ihme, että naisartisteja löytyy näin paljon. Ura on kuitenkin kaikilla niin alussa, ettei tarkkoja arvioita tulevaisuudennäkymistä irtoa – kukaan ei tosin usko Mangan suosion katoavan aivan heti. Kuinka sitten saksalainen manga eroaa japanilaisista? ”Me ollaan huonompia”, nauravat kaikki. Kansallisia tyylipiirteitä löytyy runsaasti ja koska alan historiaa ei ole, se täytyy itse tehdä. Tekeminen ja työn palkka ovat vielä pitkälle harrastajatasolla. Tulevaisuus näyttää kuitenkin hyvältä. Manga made in Germany-näyttely esitteli saksalaisten manga-artistien töitä. Erityisesti Anike Hagen Gothic Sports-sarjan originaalit vakuuttivat.

Lukuisista näyttelyistä yksi ylitse muiden oli Mattottin laaja retrospektiivi. Vaikuttavat värioriginaalit hehkuivat ja kaikki oli ammattitaitoisesti näytteilleasetettu. Mukaan oli mahdutettu niin kuvituksia, luonnoskirjoja kuin sarjakuviakin, aivan uran alusta asti. Mainitakoon myös Ulf K:n kaunis pieni esitys sekä etelä-afrikkalaisen Karlien de Villiersin lapsuudenmuistoista kertovaan sarjakuva-albumiin ”Meine Mutter war eine schöne Frau” (Äitini oli kaunis nainen) perustuva näyttely.

©Georg Pöhlein/Erlangen

Uuden aallon manga-artistin Ying Zhou-Chengin fantastinen asu.

nen) perustuva näyttely.

Jokaisella itseään kunnioittavalla eurooppalaisella sarjakuvafestivaalilla on tietenkin myös Suomi-ohjelmaa. Erlangenissa esillä oli tällä kertaa Turun animaatiokoulun loistavia töitä sekä jolegendaarisen sci-fi-parodia Star Wreck: In the Pirkinning. Tehokkaan presentaation hoiti Tomi ”Rieku ja Raiku” Riionheimo. Lisäksi festareilla oli esillä laaja valikoima animea sekä sarjakuvaan liittyviä elokuvia (Mm. American Splendor sekä Bilalın Immortal).

Festivaali on saksalaisittain taattuun tyyliin hoidettu, järjestelyt ja palvelu pe-

lasivat. Aikatauluista ei lipsuttu ja homma pysyi muutenkin hyvin hanskassa. Tapahtuman lopuksi jaetaan aina Max & Moritz-palkinnot. Tänä vuonna strippi-palkinto annettiin Doonesbury-sarjalle, mangasarjan palkinto Nakazawan Hiroshiman pojalle, juryn erikoispalkinto Ralf Königille ja elämäntyöpalkinto Tardille. Onnistuvin välttämään palkintogaalan joka ulos lopulta hoippuvien vieraiden mukaan olikin tylsä ja nälkävuoden pituinen. Nälkään auttoivat voittajien palkinnot: Valtavat leiviksi leivotut Max ja Moritz-hahmot.

Tipps!! Parhautta Saksassa/Itävallassa/Sveitsissä:

Mawil (& Monogatari-ryhmä): Rentoa ja sympaattista huumorisarjakuvaa nuoren miehen ja/tai jäniksen elämästä

Nicolas Mahler: Ranskassa ja Amerikasakin julkaistua, minimalistista huumoria, minimalistisin viivoin

Sascha Hommer: Mies Orang-lehden, Insekt-albumin ja Kiki Post-kustantamon takana.

Thomas Ott: Painajaismaisia, mustia tarinoita raapekartongilla, julkaistu myös USAssa

Bernd Pfarr: Surrealistisiin maalauksiin ja huumoripiirroksiin keskittynyt nero

Atak: Vanhemman itä-saksalaisen taiteilijapolven taidetta ja sarja/kuvaa

Anke Feuchtenberger: Nainen jolle useimmat nykytaidesarjakuvan tekijät Suomessakin ovat jotain velkaa

Strapazin: Maailman paras sarjakuvalehti
Duo-työpari & Anike Hage: Kolme lupaavinta nuorta mangataiteilijata Saksanmaalta

Hello Kitty Magazine: Ehapa räjäyttää kansalaisten päät aloittamalla söpöliinipöpliinikisun oman pikku lehden

Lisäinfoa:

www.comic-salon.de
www.reproduktcomics.de
www.orang-magazin.net
www.strapazin.ch
www.fumetto.ch
www.editionmoderne.ch

Duo-työparin omakuva.

